

Protestantse gemeente Leidsche Rijn

Palmpasen, 5 april 2020

Marije Karreman

Meditatie bij Matteüs 21:1-11 Intocht in Jeruzalem

Met gebruikmaking van Henri Nouwen (2003), 'Jezus, gedachten bij het evangelie' 101-102

Wat was het mooi hè vorig jaar, in een vol speeltuingebouw 't Hoefijzer waren de kinderen bezig om de Palmpaasstokken te maken, en bijna aan het einde van de dienst kwamen ze erbij en gingen we zingend door de Hoef, een rondje, nog een rondje, en daarna zelfs naar buiten, terwijl de zon scheen. Vandaag vieren we Palmpasen, maar hoe anders is het, want het kan nu niet op die vertrouwde manier; samen komen, Palmpaasstokken maken en rondgaan. Laat staan zoals het wordt beschreven in dit verhaal, dat mensenmassa's samendrommen om Jezus juichend en zingend binnen te halen. Bij ons zijn de straten leeg, groepen zijn niet meer toegestaan. We blijven zoveel mogelijk in onze huizen.

Toch is Palmpasen nooit alleen maar een feest. Palmpasen heeft altijd een soort dubbelheid in zich. Jezus had zijn leerlingen al voorbereid op het ergste: 'We zijn nu op weg naar Jeruzalem, waar de Mensenzoon zal worden uitgeleverd aan de hogepriesters en de schriftgeleerden, die hem ter dood zullen veroordelen. Ze zullen hem uitleveren aan de heidenen, die de spot met hem zullen drijven en hem zullen geselen en kruisigen. Maar op de derde dag zal hij worden opgewekt uit de dood.' Deze woorden waren binnengekomen bij de leerlingen, en ze gingen niet meer uit hun gedachten. Dus terwijl Jezus feestelijk werd binnengehaald in Jeruzalem, stel ik me zo voor dat de leerlingen in verwarring waren.

De evangelist Mattheus verwijst naar de profetie uit Zacharia, waarin we lezen: 'Juich Sion, Jeruzalem schreeuw het uit van vreugde, je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt hij aanrijden op een ezel, op een hengstveulen, het jong van een ezelin... hij zal vrede stichten...' Er wordt geroepen en gejuicht door de mensen in de straten: '**Hosanna!**' Weet je wat Hosanna betekent? **Red ons, verlos ons!** Dus mensen werden enthousiast en begonnen te juichen en te zingen, maar ze riepen tegelijkertijd om hulp, ze keken reikhalzend uit naar iemand die het voor hen op zou nemen, die hen daar ter plekke zou verlossen.

En Jezus? In het Lucas evangelie lezen we, dat Jezus begon te huilen over het lot van de stad Jeruzalem. Wij weten dat het nog maar een korte tijd zou duren voordat hij gevangengenomen zou worden en ter dood veroordeeld.

Ik wil een gedeelte aan jullie voorlezen dat van de hand is van Henri Nouwen. Ook hij beschrijft Jezus in deze situatie. Maar eerst iets over Henri Nouwen. Hij was een katholiek priester en professor aan Amerikaanse universiteiten. Op zijn 54^e verliet hij Harvard en ging wonen bij de Arkgemeenschap in Canada, dat was een woonvoorziening voor mensen met een verstandelijke beperking. Hij schreef vervolgens nog vele boeken die over de hele wereld worden gelezen. Hij overleed in 1996 op 64-jarige leeftijd. Veel van zijn boeken gaan over overgave, bidden met open handen, blijmoedig Jezus volgen, eenvoudig en toegewijd leven. Ik maakte dankbaar gebruik van een boek van hem, getiteld 'Jezus, gedachten bij het evangelie'. Hij schrijft daarin ook over de intocht van Jezus in Jeruzalem. Hij schrijft met een voor hem bekend beeld voor ogen, dat in Freiburg in een museum staat, en wat iets laat zien

van wat er door Jezus heen moet zijn gegaan. Het is het beeld 'Christus op een ezel op palmzondag'. Vroeger werd het op een kar gezet en voortgetrokken tijdens een Palmzondag processie.

Deze priester, Henri Nouwen, heeft dit beeld in gedachten, als hij schrijft: 'Hij wuift niet. Hij ziet door alle gedruis heen, wat er nog volgen zal: de kwekking van verraad, marteling, kruisiging en dood. Zijn ogen staren in de verte naar wat niemand om hem heen kan zien; (hij) heeft weet van dingen die nog moeten gaan gebeuren en die ieders begrip te boven gaan.' Hij beschrijft hoe het beeld melancholie uitstraalt, maar ook rust en aanvaarding. Want, zegt hij, '(Jezus) kent de wispelturigheid van het mensenhart, maar hij kent ook groot mededogen. (Hij) is zich diep bewust van de onuitsprekelijke pijn die Hem te wachten staat, maar Hij is ook vastbesloten Gods wil te volgen. Overheersend is een eindeloos gevoel van liefde die voortkomt uit de onverwoestbare band met God en die uitgaat naar alle mensen van alle tijden. Er is niets in ons leven dat Hem onbekend is. Er is niemand die Hij niet volmaakt liefheeft.'

Laat dat even op je inwerken. *Er is niets in ons leven dat Hem onbekend is. Er is niemand die Hij niet volmaakt liefheeft.*

Het zijn warme, ware woorden, van deze priester, en ik geef ze graag aan je door. Omdat ik net zoals hij geloof dat dat zo is. We houden ons daaraan vast, we vertrouwen daarop. Anders gezegd, we kunnen ons vasthouden aan Jezus, die niet zomaar een Koning is, geen god ver weg, maar iemand die weet wat lijden is, die weet hoe het is om bang te zijn, die het verdriet en de zorgen van mensen peilt en die daar dwars door heen is gegaan. Niet met een boog eromheen, maar er dwars doorheen. Hij heeft de mensen lief zoals ze zijn, meer nog, hij gaf zijn leven voor ons. Henri Nouwen vervolgt, 'het beeld van Christus op de ezel herinnert mij eraan dat Hij mij kent, met al mijn zonden, schuld en schaamte, en dat Hij van mij houdt en vol vergeving, ontferming en mededogen is. (...) Ik blijf kijken en ik weet dat Hij mijn hart peilt. Ik hoef niet bang te zijn.' Tot zover dit citaat.

In het evangelie van Mattheus lezen we dat men wil weten wie hij is. 'Wie is die man?' En het antwoord klinkt: 'Dat is Jezus, de profeet uit Nazareth in Galilea.'

Aan deze Jezus – God met ons – kunnen wij ons vasthouden. Tot hem kunnen we roepen, ook vandaag, 'Hosanna, red ons, verlos ons', in het vertrouwen dat hij ons hoort en met ons is, in leven en in sterven, in tijd en eeuwigheid.

Amen

Bij het lied: Personal Jesus

(Naam) zal nu een lied ten gehore brengen. Het is geschreven door de zanger van de band Depeche Mode, Martin Gore. Hij 1990 vertelde hij in een interview dat de tekst van dit lied is gebaseerd op de biografie: Elvis And Me, van Priscilla Presley. Het lied heet 'Personal Jesus'. 'It's a song about being a Jesus for somebody else, someone to give you hope and care.' Zo was Elvis voor haar, als een 'persoonlijke Jezus'.

Oftewel, mensen kunnen voor elkaar een Jezus zijn, iemand die je hoort en voor je zorgt... vergeet alleen niet om dan ook daadwerkelijk de telefoon te pakken. Jij kunt het voor een ander zijn, maar een ander wil het ook voor jou zijn.

